

§ 2, hvorefter det er overladt Indenrigsministeren, hvad jeg finder fuldstændig rigtig, at give Koncession til Selfaber, og den Omstændighed, at et Selfab alt er bestaaende, finder jeg ikke er nogen rimelig Grund til at gøre nogen Forandring heri. Det er altsaa ogsaa et Punkt, jeg mener kunde være Genstand for en nærmere Overvejelse.

§ 8 er jo en helt ny Paragraf, men den er der vist næppe Grund til at have noget imod. — Derimod skal jeg med Hensyn til § 9 gøre opmærksom paa, at naar det i denne Paragraf med Hensyn til den Erstatning, som skal gives for Ulemper og Skade, er henvist til Reglerne i § 13, maa det være en Fejltagelse, der er nemlig indstødt en ny Paragraf, og det maa være § 14, der er ment. — Det sidste Stykke i den her nævnte Paragraf maa vist efter de Udtalelser, som fremkom her i Landstinget i Fjor, anses for en Forbedring, idet altsaa disse Folk ikke kunne gaa ind i private Boliger.

§ 12 er der jo ogsaa stet en Forandring med Hensyn til den Ret, som Anlægene kunne have lige over for Beplantning, men efter de Udtalelser, som den højtærede Minister er kommet med, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det; jeg tror ogsaa nok, at man kan være tilfreds med denne Affattelse. — Derimod er der indsat en ny Paragraf, nemlig § 16, som jeg finder meget mere betænkelig. Den gaar ud paa, at de Bestemmelser, der gælder for Statens Telegrafer og Telefonledninger efter de der nævnte tidligere Paragraffer, ogsaa skulde kunne komme til Anvendelse ved saadanne Anlæg, for hvilke der gives Koncession. Med andre Ord: de Selfaber, der agte at etablere Telefonanlæg — thi det er jo mest Telefonanlæg, der bliver Tale om — skulde kunne fordrø Afgang til privat Ejendom, skulde kunne fordrø Ret til at anbringe deres Indretninger paa privat Grund, ja skulde endogfaa kunne fordrø Ekspropriation af Grund, hvis det bliver nødvendigt. Det mener jeg dog er meget betænkelig. Vi ere jo ellers altid gaaede ud fra, at Ekspropriation kun kan fordrø, naar Almenvellet kræver det, men her vil den ligefrem ske til Fordel for private Mænd eller Aktieselskaber, hvis nærmeste Formaal er at tjene Penge, og jeg kan ikke se, at det er uden Betænkelighed at indrømme Ekspropriation i saadanne Tilfælde.

§ 18 er ogsaa en helt ny Bestemmelse, og jeg skal kun anbefale den, idet jeg ikke kan andet end anføre det for at være særdeles heldigt, at der ogsaa bliver paalagt Funktionærerne ved de private Sel-

faber Taushedspligt. — Saa er der endelig tilføjet et Par Stier i § 19, som gaar ud paa, at Forslag til Gennemsyn af Loven skal fremsættes om nogle Aar, i 1902. Det er jo maaske altid noget mindre heldigt at have denne Bestemmelse i en Lov, at den inden en vis Aarrække skal fremsættes til Gennemsyn igen, i Særdeleshed da det er saaledes, at Loven bliver ved at gælde, hvad enten der kommer en ny eller ej. — Bestemmelsen gaar jo ikke ud paa, at Loven kun varer en bestemt Tid, men paa, at den skal underkastes et Gennemsyn — og det behøver i og for sig ikke at staa i Loven.

Jeg skal, som jeg tillod mig at bemærke i Begyndelsen, ikke komme nærmere ind paa de mindre Forandringer, selv om der maaske ikke har været nogen videre Anledning til at foretage dem; det er kun de her fremhævede, jeg mener der nok kunde være nogen Anledning til at underkaste en nøjere Overvejelse, og navnlig da Reglerne i den ny § 16. For øvrigt skal jeg ogsaa tillade mig at anbefale, at Forslaget gennemføres, og anbefaler det altsaa til det høje Tings Velvilje.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg kan fuldt ud slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser om, at de Ændringer, der her ere foretagne i Lovforslaget og særlig de Ændringer, det ærede Medlem fremhævede, fortjene nøjere Overvejelser. Naar jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger, er det altsaa ikke, fordi jeg mener, at dette Lovforslag skulde have en særlig hurtig Gang gennem det høje Ting, at der ikke skulde kunne gives Tid til saadanne Underøgelser, det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i, men jeg vil blot tillade mig alligevel at fremsette nogle Bemærkninger til Vejledning ved denne Overvejelse, som saaledes vil komme. — Det ærede Medlem fremdrog særlig Bestemmelsen i § 2 med Hensyn til den Burderingskommission, som der er foreslaaet, og det ærede Medlem mente, at man vilde faa en bedre Sammensætning af Kommissionen, naar man giver Ejerne af de private Anlæg en Afgang til at faa Medbestemmelsesret med Hensyn til Valget af Medlemmer. Jeg tror ikke, at dette vilde lede til en heldig Ordning. Det har været under Overvejelse i Folketinget, om man ikke skulde gaa denne Vej, men jeg har for mit Bedkommende fraraadet det meget bestemt. Det, der jo kunde ligge meget nær var at sammensætte Kommissionen saaledes, at Formanden valgte af Kongen, at Indenrigsministeren valgte de to Medlemmer, og at det private Selfab selv valgte de to andre Medlemmer. Men